

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Силистра, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на седми март
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Люба Ст. Стоилкова

Членове: Добринка С. Стоева
Кремена Ив. Краева

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
като разгледа докладваното от Добринка С. Стоева Въззивно гражданско
дело № 20233400500054 по описа за 2023 година

Производство по чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 738/19.12.2022г., постановено по гр.д. № 1488/2022 г. по описа на СРС, е признато за незаконно уволнението на Д. Г. Я. и е отменена Заповед № 32 / 30. 09. 2022 г. на управителя на „ВиК“ - Силистра, с която ѝ е наложено дисциплинарното наказание и е прекратено трудовото правоотношение по между им. Възстановена е Д. Г. Я. на заеманата преди уволнението длъжност - “организатор инкасо” в Технически район Дулово към „ВиК“ Силистра. Осъдено е „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД гр. Силистра да заплати на Д. Г. Я. обезщетение за незаконно уволнение в размер на 3 296.66 лева, заедно със законната лихва, считано от 11. 10. 2022г. до окончателното изплащане на задължението и разноските по делото в размер на 852 лева, както и да заплати по сметката на Силистренски районен съд сумата от 231.86 лева - държавна такса за производството.

Недоволно от решението, е останало „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД гр. Силистра, което чрез процесуалния си представител подава въззивна жалба в законоустановения срок. Счита, че решението е неправилно и незаконосъобразно, поради което моли съда да го отмени и да постанови друго, с което да бъдат отхвърлени предявените искове. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Ответната страна Д. Г. Я. чрез процесуалния си представител изразява становище, че жалбата е неоснователна и моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Съдът, след като обсъди и прецени събраните по делото доказателства,

доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява неоснователна.

Не се спори по делото, а и от представения по делото трудов договор /стр.8/ е видно, че страните са били в трудови правоотношения от 08. 03. 2004 г., като съгласно последното допълнително споразумение към трудовия договор ищцата е изпълнявала длъжността “организатор инкасо” в Технически район Дулово.

На 30. 09. 2022 г. работодателят е издал заповед № 32 /стр.7/, с която трудовите правоотношения с ищцата са прекратени на основание чл. 187, ал. 1, т. 3 и 8 и чл. 190, ал. 1, т. 4, 5 и 7 и чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ поради неизпълнение на възложената работа, злоупотреба с доверието и уронване доброто име на предприятието, ощетяване на граждани и други тежки нарушения на трудовата дисциплина. В мотивите на заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” е посочено, че в периода от месец януари до месец август 2022 год., независимо че била подсещана многократно от г-жа Зюрегюл Х. - отчетник измервателни уреди, че водомерът на „Бревис“ ООД е присъединен към водопреносната мрежа на ВиК ООД - Силистра още през месец декември 2021 год., но няма открита партида, ищцата умишлено не е откривала партида, като по тази причина данните за изразходваната вода не са отчитани и едва осем месеца по - късно - на 25. 08. 2022 год., е открита партида, които й действия работодателят определя като неизпълнение на възложената работа, злоупотреба с доверието и уронване доброто име на предприятието, злоупотреба с доверието на работодателя, ощетяване на граждани и други тежки нарушения на трудовата дисциплина. Извършените нарушения се квалифицирани по чл. 187, ал. 1, т. 3 и 8 и чл. 190, ал. 1, т. 4, 5 и 7 от КТ.

Правилно СРС е преценил, че правната квалификация, под която работодателят е ангажирал дисциплинарната отговорност на своя служител, не съответства на вменените на ищцата провинения, преценени в светлината на твърденията на органа на дисциплинарна власт, съдържащи се в заповедта за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Злоупотребата с доверието на работодателя предполага преднамерено поведение на виновния работник или служител, насочено към извличане на имотна облага или увреждане интересите на работодателя посредством използването на неговото доверие. Такива доказателства нито са ангажирани, нито могат да се предположат въз основа на твърденията на ответника и настоящ жалбоподател. Посочените в заповедта провинения на ищцата не предпоставят умисъл при бездействие за откриване на партида, като твърденията на работодателя не включват и обвинение, че нарушението е извършено от нея с цел да се облагодетелства имуществено или да причини на работодателя си имуществени вреди. Неизпълнението на възложената работа също не е мотивирано от наказващия орган, а още по - малко и ощетяването на граждани или извършени други тежки нарушения на трудовата дисциплина. Единственото твърдение на работодателя, намерило

израз в мотивите на атакуваната заповед, е бездействието на служителката да отрие партида на „Бревис“ ООД, като не е посочено кога и какви точно действия е била длъжна да извърши и по какъв начин се вменят в нейните трудови задължения, но не са извършени от нейна страна. В заповед № 32 /стр.7/ е посочено „неизпълнение на трудовите задължения по т.4,т.6,т.10 от длъжностната ѝ характеристика“, като т.4 и т.10 по никакъв начин не се съотнасят към описаното в заповедта, а що се касае до т.6 – „следи и изисква от консуматорите своевременно регистриране на новите инсталации, узаконяването им с разрешителни и сключване на договори за водопотребление и отпадни води, както и изисква своевременно актуализиране на партидите и сключените договори“, то в с.з. на 12.12.22г. процесуалният представител на работодателя уточнява, че обектът на „Бревис“ е бил присъединен към мрежата през ноември 2021г. като още през м.декември е следвало да бъде открита партида и сключен договор и в тази връзка служителката не е извършила вменения ѝ като задължение контрол, изразяващ се в това да уведоми евентуално управителя на дружеството с рапорт или докладна записка за спорния въпрос. Остава открит обаче въпросът дали към този момент действително обектът е бил присъединен към водопроводната мрежа и било ли е известно това обстоятелство на ищцата към същия момент. В тежест на дисциплинарния орган е да установи това, а то не е установено по делото. От разпита на свидетелите пред двете съдебни инстанции не би могъл да се направи положителен извод за тези обстоятелства. Служителката твърди, че не знае кой и кога е поставил водомера, но е бил длъжен първо да поиска документи за откриване на партида и сключване на договор.

В глава Осма от Общите условия /ОУ/ за предоставяне на услуги на потребителите от ВиК оператор „Водоснабдяване и канализация“ гр. Силистра, реда за откриване, промяна и закриване на партида е разписан начинът и действията, които следва да се предприемат за откриване на нова партида. Съгласно чл. 59, ал. 2 от ОУ партидата се открива след подадено заявление от съответното физическо или юридическо лице, а според ал. 6 на същата разпоредба ВиК операторът стартира процедура за служебно откриване на партида при въвеждане в експлоатация на нова сграда. В случая не става ясно дали наказанието е наложено за съществуващ обект или за нова сграда, но и в двата случая липсват доказателства за извършено нарушение на трудовата дисциплина от страна на ищцата. В случай, че се касае за съществуващ обект, безспорно при подадено от „Бревис“ ООД заявление на 25.08.2022 год. не може да се вмени във вина на служителката обстоятелството, че в периода м.януари –м.август 22г. не е открила партида на същото. В случай, че се касае за нова сграда, то видно от представеното по делото удостоверение за въвеждане в експлоатация № 17 /стр.222/, същото е издадено на 30. 08.2022 год. Няма спор, а и от представените доказателства е видно, че договорът е сключен и партидата е открита в деня на подаване на заявлението. Данни за ощетяване на работодателя също липсват по делото, предвид обстоятелството, че отчетените количества вода са заплатени. Липсват и данни за нарушения, касаещи ощетяване на граждани, а и такива

изрично не се сочат от работодателя в атакуваната заповед. Не се сочат и мотиви относно посочените „други тежки нарушения на трудовата дисциплина“. Липсат и доказателства, установяващи ищцата със свои действия да е навредила на доброто име на работодателя, или такива да са довели пряко или косвено до финансови загуби за него. Поради така изложеното първоинстанционният съд правилно е стигнал до извода, че не е осъществен състава на тежка нарушение на трудовата дисциплина по чл. 190, ал. 1, т. 4, 5 и 7 от КТ.

Ангажираните свидетелски показания пред настоящата инстанция не променят горните изводи, че по делото липсват доказателства, установяващи ищцата да е извършила посочените в заповедта нарушения на трудовата дисциплина.

Разпитаният пред СОС свидетел П. Б. - технически ръководител във ВиК, район Дулово, както и пряк ръководител на Д. Я., заявява че не е бил уведомен от последната, че фирма „Бревис“ не си е открила партида и не е сключила договор с ВиК, а през м.януари 2022г.е бил уведомен за това от Зюрегюл Х. - „отчетник измервателни уреди“ и отговаряща за района, че клиентът, който реално е присъединен към водопроводната мрежа, си иска фактурата за заплащане за изразходеното водно количество. Заявява, че Д. Я., като длъжностно лице и като организатор инкасо, е задължена по закон - Наредба №4 към Закона за присъединяването, да сключи предварителен договор за присъединяване и след сключване на такъв договор да се направи монтаж на водомерен възел, за което и се издава протокол за монтиран водомерен възел. Свидетелят заявява също, че реално там има монтиран водомерен възел, който работи и отчита изразходено количество вода, но то не е инкасирано, не е платено, не е фактурирано и реално няма никакъв договор с ВиК. Заявява също, че когато са започнали да се изискват от дружеството фактурите за неплатени води той лично устно е уведомил Д. Я. и е направил за това писмен рапорт до управителя на дружеството, което и му е вменено като задължение. Споделя, че не му е известно последният да е предприел конкретни мерки спрямо това, но най – вероятно е предприел мерки спрямо Я., след като е отстранена от работа. Обяснява, че чисто технологично поставянето на водомер и сключването на договор се извършва като съответното лице подаде заявление за присъединяване към водопроводната мрежа и откриване на партида към ВиК, като в случая такова заявление е подадено от дружеството, след което се насрочва проучване на обекта, което също е направено от тях по законовия ред, като след преминаване на процедура по проучване, при налично строително разрешение, а такова в случая има, се пуска заповед за присъединяване.

На въпроса на адвоката на ищцата дали е възможно началник инкасо, каквато е била Д., да предприеме по собствена инициатива цялата тази процедура, той отговаря, че процедурата по сключване на договор е нейно задължение, а до сключването му тя няма задължение, като техникът във ВиК подава заявление към нея, че е направено присъединяване и именно по този начин тя разбира, че трябва да сключи договор със съответното лице. На свидетеля обаче не му е известно дали в случая техникът е подал такова

заявление към ищцата. Заявява, че по закон техническият ръководител разпорежда извършването на монтажната услуга и той трябва да уведоми ръководителя инкасо за това. Обяснява, че след като се монтира водомерът задължително се издава протокол за монтаж на водомер. Същевременно заявява, че по принцип преди тази процедура, за да бъде монтиран водомерът, задължително трябва да има сключен договор и на базата на този договор започва цялата тази процедура, като в случая не е ясно защо е монтиран водомерът преди да е сключен договор.

Св.Зюргюл Х., отчетник на измервателни уреди, на която пряк началник е била ищцата, заявява че през месец март 2022г. е била в отпуск и когато се е върнала на работа през м. април, е предприела инкасиране. Самата фирма „Бревис“ е започнала да изисква от нея фактура и така тя е установила, че има поставен водомер, който не се отчита, след което е уведомила устно всички началници, вкл. началник инкасо и началник отклонения, че има поставен водомер, за който няма открита партида.

Заявява също, че през м. март, когато е била в отпуск, самата проектантка ѝ е звъняла и я попитала фирма „Бревис“ колко водомера имат, а тя отговорила, че фирмата има пет водомера и сега ще бъде шестият, който е на направеното от ВиК отклонение по проект на фирмата.

Свидетелката споделя, че не е ходила да засича този водомер, защото не е заведен в таблета ѝ, а за да се въведе в него трябва да има сключен нов договор за него. Заявява, че не знае дали и кога „Бревис“ са подали заявление за този водомер, но многократно е казвала на всички началници, че има поставен водомер – на Иван Донеv, Д. Я., Деян Герчев, които са все ръководители и всяка сутрин се събират на оперативка, където решават в този ден къде ще се правят отклонения и къде ще отиват работниците, като пишат работни карти на всеки работник. За сключването на договора с ВиК пояснява, че представител на самата фирма идва при началник инкасо и последният сключва договор с фирмата. По делото обаче липсват доказателства, установяващи представител на фирмата да е предприемал някакви действия пред ищцата преди подаване на заявлението на 25.08.22г.

Св. Х. заявява, че през април месец лично се е обадила на Деян Герчев къде е монтиран водомерът, за да го намерят, защото фирма „Бревис“ е много голяма фирма, над 10 дка площ може би, и има 5-6 водомера. Заявява също така, че не ѝ е известно освен Д. Я. някой друг от началниците да е уволнен за това нещо или да му е търсена отговорност за това.

И двамата разпитани свидетели не сочат конкретни нарушения на трудови задължения на уволнената служителка, водещи до сериозни нарушения на трудовата дисциплина, както и злоупотреба с доверието на работодателя и уронване доброто име на предприятието.

Предвид всичко изложено до тук, след като по делото не са ангажирани от работодателя безспорни доказателства, установяващи посочените в уволнителната заповед нарушения на трудовата дисциплина от страна на ищцата, то нейното уволнение се явява незаконно и Заповед № 32 / 30. 09. 2022 г. на управителя на „В и К“ – Силистра подлежи на отмяна. Като

е достигнал до същия краен извод, СРС е постановил правилно решение.

В допълнение към изложеното съдът следва да отбележи също, че дори да се приеме, че е доказано извършено от ищцата нарушение на трудовата дисциплина, визирано в уволнителната заповед, то дисциплинарното ѝ наказание отново не може да бъде наложено поради изтичане на преклузивния двумесечен срок, визиран в чл. 194, ал.1 КТ. От показанията на разпитаните пред СОС свидетели се налага изводът, че органът на дисциплинарна власт е бил уведомен за възникналия казус и фактическите констатации по него, установяващи нарушението от обективна и субективна страна, още през м. април 2022г., както устно от св. Зюргюл Х., така и с писмен рапорт от св. Б., но е предприел действия по налагане на наказанието спрямо ищцата едва през м. септември 2022г.

Поради основателността на основния иск, следва да се уважат и другите обусловените от него искове - за възстановяване на ищцата на предишната работа и за заплащане на обезщетение по чл.225, ал. 1 от КТ. Размерът на последното получено от ищцата брутно трудово възнаграждение, според представените доказателства, е 1 394.73 лева. СРС правилно е присъдил обезщетение в размер на 3 296.66 лева - при среднодневно трудово възнаграждение в размер на 63.40 лева и период от 30.09. 2022 год. - датата на уволнението, до 12. 12. 2022 год. - датата на последното съдебно заседание. Ответникът и настоящ жалбоподател не оспорва както размера на brutното трудово възнаграждение на Я., така и обстоятелството, че последната е останала без работа в следствие на уволнението.

Обезщетението по чл.225, ал. 1 от КТ се дължи заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва след предявяването на исковете - 11.10.2024 г., до окончателното изплащане на задължението.

Предвид изхода на процеса, правилно СРС, на основание чл.64,ал.1 от КТ, е осъдил работодателя да плати на ищцата разноските, които е направила в производството, както и да плати съответната ДТ, предвид разпоредбата на чл. 359, от КТ, съгласно която работникът е освободен от заплащането на държавна такса по производство, но същата се дължи от работодателя, при уважаване на исковете.

Съобразно изхода на процеса пред СОС, на ответника по жалбата следва да се присъдят направените от него разноски пред въззивната инстанция, възлизащи на 936 лв.- заплатен адвокатски хонорар /стр.17/.

МОТИВИРАН от гореизложеното, Силистренският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 738/19.12.2022г., постановено по гр.д. № 1488/2022 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД, ЕИК 828050351, седалище и адрес на управление гр. Силистра, ул. „Баба Тонка“ № 19, представлявано от управителя на дружеството Тошко Тодоров, да заплати

на Д. Г. Я., с ЕГН *****, сумата от 936 /деветстотин тридесет и шест лева/ лв. представляваща направени от последната деловодни разноси пред СОС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС, при условията на чл.280 ГПК, в едномесечен срок от връчването му на страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____